

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1709. usque ad annum 1714

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1782

VD18 90119266

§. 1. Dissidia Clementis XI. Pontificis cum Philippo Hispaniarum Rege.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67615](#)

Proscriptio erroris Quesneliani.

HISTORIÆ ECCLESIASTICÆ

CONTINUATÆ.

L I B E R C C X V .

CLEMENS XI. PONTIFEX MAXIM.
JOSEPHUS I. ROM. IMP.

Sæc. XVIII.

A. C. 1709.

§. I.

*Dissidia Clementis XI. Pontificis cum Priet. An-
Philippo Hispaniarum Rege.* nal. cont.
pag. 1029.

Anno hujus saeculi nono Clemens XI.
Pontifex Maximus innumeris cu-
rarum molestiis omni ex parte obrue-
Hist. Eccles. Tom. LXVIII. A batur, 440.

Clef du Ca-
binet De-
cembr.
p 420. &
440.

Sæc. XVIII. batur, absdubio pondere opprimendus, si
A. C. 1709 minus generosum animum in pectore
sovisset. Tergiversabatur dudum Pontifex, an Carolum III. Austriæ Archiducem in Hispaniæ Regem agnosceret. Id toto conatu, minis & armis a Papa petebat ipsem Josephus Imperator, e contrario non minus armatas pro se preces interponebat Philippus Andegavensis: uterque potentissimus, uterque potentissimorum subsidiis suffultus: forte tamen ambo vacuo Regis titulo a Papa honorari, flocci habuissent, nisi annexa fuisset sperata Neapolitani feudi possessio: Ut autem utriusque satisfaceret Pontifex, fieri haud poterat, nec unius voto velificari potuit, quin alterum offendenteret, & totam indignationis mollem in se exoneraret. Prohibebant Patris communis officia sequi privatum animi in Gallos propensioris impetum: terrebant insuper noxii belli flammæ jamjam per integrum ferme annum Pontificias ditiones miserum in modum devastantes: cum vero Pontifex pacem, quamvis duram bello etiam prospero potiorem esse consideraret, ne suas ditiones diutius germano militi diripendas exponeret, pace cum Josepho Imperatore inita Carolum Josephi Fratrem pro Rege Hispaniæ se agniturum sponsavit, necnon Antonio Felici Damasceno

sceno Archiepiscopo, qui Madriti Sæc. XVIII.
Apostolicæ Nuntium agebat, in man-
datis dedit, ut apud Philippum obtenta
necessitate, atque exposita resistendi
impotentia initam pacem excusaret.
timendamque Regiam indignationem
allatis gravissimis rationibus præveni-
ret, ac denique Philippum de benevo-
lentia erga illum nunquam intermori-
tura, & tot periculis, & damnis, at-
que expensis hucusque comprobata cer-
tiorem redderet: Verum facundissima
Nuntii eloquentia exulceratam Philippi
mentem adeo non persanare poterat,
ut Nuntium Pontificium protinus Aula
facesse, ac Madrito excedere jube-
ret, necnon Clero Hispanico deinceps
omni cum Aula Romana commercio in-
terdiceret, cunctisque Hispaniæ Præ-
sulibus præcipiteret, ut censuris Eccle-
siasticis in eos agerent, qui ei minus
addicti, Carolo fidem suam obstringere
parati essent: Huic mandato omnes
Hispaniæ Præsules Regiæ indignationis
metu adacti morem gesserunt, editoque
diplomate omnibus Ecclesiasticis inhi-
buerunt, ne Carolo Regi faverent: so-
lus tamen Ilerdensis Episcopus datis ad
Regios Ministros literis, quo minus
obsequi posset, insinuare ausus erat, ex-
ponens, haud congruum sibi videri, ut
Ecclesiæ censuris utpote in re mere po-

A C. 1709.

A 2

litica

Sæc. XVII. litica ageretur in eos, qui ab alterius
A. C. 1709 arbitrio dissentient, ejusmodi etiam
usum aut inutilem, aut majoris mali
occasione fuisse, ex Hispanæ gentis
Annalibus comprobari, populosque tum
primum, si affectu, liberaque fide per-
trahi nequeunt, armorum vi, non au-
tem minis Ecclesiasticis cogendos esse,
ostendit.

§. II.

*Papæ Nepos unacum Nuntio Aposto-
lico Viennam decretus.*

*Orat. Con-
sift. Clem.
XI. p. 38.*

Postquam summus Pontifex noctu die
decima quinta Januarii initæ pacis
articulos suo consensu firmaverat, Mo-
linesius Rotæ Romanæ Decanus Hispaniæ
Regis, & Polignacus Abbas Franciæ
Regis nomine palam reclamabant,
suamque oppositionem Cardinalium
præcipuis, necnon Ottobono Pro-Can-
cellario, & Curiæ, fiscique Romani
Præsidi insinuarunt. Nihilominus Pon-
tifex die vigesima secunda Julii convo-
cato Purpuratorum Senatu declaravit,
se decreuisse, Annibalem Albanum Ne-
potem suum, ac Cameræ Apostolicæ
Præsidem Viennam ad Cæsarem alios-
que Reges & Principes ablegare, ut in
Pacis negotiationibus inter eos prope-
diem ineundis Apostolicæ Sedis digni-
tatem & orthodoxæ fidei rationes pro-
viribus